

תת"ע 218/11/16 - מדינת ישראל נגד אמיר שתיי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 218-11-16 מדינת ישראל נ' שתיי
תיק חיצוני: 90210337862

כבוד השופט דן סעדון	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
אמיר שתיי	נגד
	נאשמים

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם.

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה ברכב שעה שהינו בלתי מורשה לסוג הרכב. בהזמנה לדין צוין במפורש כי הנאשם מוזמן להתייצב בבית המשפט ביום 8.11.16 שעה 9.00. במועד הנ"ל לא התייצב הנאשם לדין ועל כן נשפט כאמור.

2. בבקשה טוען הנאשם כי סבר בתום לב כי הדיון נקבע ליום 8.12.16. אי הופעתו לא נבעה מזלזול וכי גזר הדין שניתן בהיעדרו מסב לו עיוות דין. עוד הוא טוען כי הגנתו "איתנה ובטוחה" ועל כן מוצדק לבטל את פסק הדין ולתת לו את יומו.

3. התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה לא הובהר בבקשה מדוע לא התייצב הנאשם לדין בעניינו וכי ההליך בעניינו לא הסב לו עיוות דין.

דין והכרעה

4. קיימים שני טעמים בעטיים יבטל בית המשפט פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם. הטעם הראשון הוא קיומו של הסבר סביר לאי התייצבות הנאשם לדין. הטעם השני הוא גרימת עיוות דין לנאשם אם פסק הדין יוותר על כנו.

5. אין חולק כי ההזמנה לדין נמסרה לידי הנאשם והוא ידע - או היה יכול לדעת בנקל - על המועד בו הוא מוזמן לבית המשפט מתוך עיון בהזמנה בלבד. על רקע בהירות והיעדר כל צדק של ספק או אי וודאות בנוגע למועד ושעת

הדין הנקובים בהזמנה לא ברורה לי כלל ועיקר הטענה כי הנאשם סבר "בתום לב" כי הדין קבוע למועד אחר (8.12.16). לעניין זה צוין כבר כי -

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חור תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דין כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו." (ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279).

במלים אחרות ובפשטות: אם הנאשם התרשל ולא שם ליבו באופן מספק למועד הדין שהיה נקוב בהזמנה שקיבל לידי הרי שאין לו להלין אלא על עצמו ואין כל הצדקה כי הציבור הרחב הוא שיישא בתוצאות מחדלו של הנאשם מלשים ליבו באופן מספק לאמור בהזמנה.

6. הטעם השני שניתן לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם הוא גרימת עיוות דין. ברור, וכך טוען גם הסניגור בבקשה, כי אם המסקנה המתבקשת היא כי הותרת פסק הדין תסב לנאשם עיוות דין הרי שגם אם אי הופעתו נבעה מרשלנות גרידא, יש לבטל את פסק הדין. עם זאת, אם אי הופעת הנאשם נבעה מרשלנות ולא הוכח כי אי ביטול פסק הדין יגרום לנאשם עיוות דין הרי שאין הצדקה לבטל את פסק הדין.

ברור כי ככל שהגנת הנאשם היא "איתנה ובטוחה" הרי שהותרת פסק הדין על כנו מסבה לנאשם עיוות דין אלא שמתוך עיון בבקשה והתצהיר התומך בה (על דרך ההפניה) לא ברור על שום מה ולמה מגיע הנאשם למסקנה כי הגנתו אכן "איתנה ובטוחה" כפי שצוין. הכלל הוא, כי

"במסגרת בקשה לביטול פסק-הדין על הנאשם לפרוס בכתב את מכלול הטענות התומכות בבקשתו. .. עליו לשכנע את בית-המשפט, במסגרת הבקשה בכתב, כי יש בידו נימוקים טובים המזכים אותו לכך. לסיכום הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. לאחר שיעיין בית-המשפט בבקשה הוא מוסמך לדחותה על סמך הדברים האמורים בה בלבד " (רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל (8.6.015); הדגשה אינה במקור).

בענייננו סתם הנאשם ולא פירש על שום מה ולמה יש בידו הגנה "איתנה ובטוחה" וממילא לא תמך את פירוט

טענה סתמית זו בתצהיר כנדרש. משכך, לא ניתן לקבוע כי הותרת פסק הדין בעינו מסבה עיוות דין לנאשם. המסקנה המתבקשת מכל האמור היא כי לא הוכח טעם סביר לאי התייצבות הנאשם לדיון ולא הוכח כי אי ביטול פסק הדין יסב לנאשם עיוות דין.

7. בשולי הדברים ומעבר לנדרש אציין כי העונש שהוטל על הנאשם - הגם שאין טענה קונקרטית לעניין זה במסגרת הבקשה - אינו חמור יתר על המידה בהתחשב בעבר התעבורתי ובנסיבות המקרה מהן עולה כי הנאשם נהג בטבורה של עיר ברכב משא בעודו מורשה לדרגת רישוי B בלבד תוך יצירת סיכון ממשי לעצמו ויתר המשתמשים בדרך.

לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.